

Αντινομίες

Παρόλο πούχω τα χρονάκια μου
και τα μικρά προβλημάκια της καρδιάς μου
θυμήθηκα τα πρωτινά μεράκια μου
και της ζωής τα χτυποκάρδια της παλιάς μου
κι έτσι καθώς περνούσε με τα λάβαρα
και με συνθήματα ειρήνης μια πορεία
ξεχνώντας τα προβλήματά μου τ' άχαρα
είπα ν' αρπάξω έστω κι αργά την ευκαιρία
να δείξω πως κι εγώ τα συμμερίσθηκα
τα όσα ωραία π' αναγράφαν τα πανώ τους
και στις γραμμές τους μπαίνοντας κουρδίστηκα
να κάνω βήματα να πιάσω το ρυθμό τους.
Στο καλτερίμι τρεις όπου στεκόντουσαν
κι' ειρωνικές ματιές ερίχναν στην πορεία
τα πόδια μου σαν είδαν που σερνόντουσαν
και το κορμί που δε στεκόταν μια ευθεία
εμπήξανε τα γέλια κι απ' το χάχανο
κι' οι τρεις κρατούσανε με κόπο την κοιλιά τους
λες στις πορείες νάμπηκα το βάσανο
για σπορ ή για να κάνω εφφέ στην αφεντιά τους.
Ούτε που είδαν το σκοπό μέσα στα μάτια μου
κι ούτε το χρέος ποιάς με έσπρωχνεν ευθύνης
που νάξεραν πως είχα στα τζεπάκια μου
για την καρδούλα μου χαπάκια τρινιτρίνης
Για την ειρήνη, αλήθεια, τόσο πάθος μου
γι' αυτούς περνούσε αναμφιβόλως τα εσκεμμένα
ήταν απόκλιση κι' αφεύκτως μέγα λάθος μου
πόσα να ζήσω χρόνια τάχατες μου μέναν.
Κι' έτσι γελώντας κατ' απ' τα μουστάκια τους
μπήκαν κι' οι τρεις στον καφενέ δίπλα στα φώτα
ίσως στον πάγκο για να πιουν τα ποτηράκια τους
μπορεί - ποιός ξέρει - για να παίξουνε μπιλότα.

Τάκης Νικολαΐδης